

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **L. H.**, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2014 č.j. MPSV-UM/4493/14/4S-MSK, **o průkaz osoby se zdravotním postižením**

t a k t o:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2014 č.j. MPSV-UM/4493/14/4S-MSK se **z r u š u j e** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Žalobci nebyl přiznán průkaz osoby se zdravotním postižením.

[2] Žalobce v žalobě ze dne 18.8.2014 se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, když uvedl, že průkaz ZTP je přiznáván osobám s oboustrannou praktickou hluchotou

nebo oboustrannou úplnou hluchotou, kterou se rozumí celková ztráta slyšení dle Fowlera 85 % a více, více než 70 dB. Dle nálezu lékařky ORL je u něj ztráta sluchu vpravo 91 %, vlevo 85 %, proto má za to, že bylo nesprávně rozhodnuto.

[3] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě dne 20.10.2014 popřel oprávněnost žaloby, především s odkazem na posouzení zdravotního stavu posudkovou komisí MPSV dne 27.5.2014 se závěrem, že žalobce trpí těžkou poruchou sluchu, částečně kompenzovanou naslouchadlem na úroveň středně těžké poruchy sluchu. Žalobce je mobilní, komunikativní, byť s určitými problémy, ale se sluchadlem zvládá i verbální komunikaci, orientaci, sociální aktivity. Nepotřebuje každodenní pomoc druhé osoby v žádné ze základních životních potřeb. Zvládání základních životních potřeb se posuzuje s použitím kompenzačních pomůcek a v případě, že používané naslouchadlo není vyhovující, byla doporučena konzultace s příslušným lékařem, příp. s výměnou za vhodnější. Navrhl žalobu zamítnout.

II.

[4] Správní orgán I. stupně, Úřad práce ČR – Krajská pobočka Ostrava, Kontaktní pracoviště Frýdek-Místek, rozhodl dne 7.3.2014 pod č.j. MPSV-UP/1098509-2/13/AJS-ZDP tak, že nepřiznal průkaz osoby se zdravotním postižením na základě žádosti podané dne 20.11.2013. Rozhodnutí odůvodnil odkazem na posouzení posudkovým lékařem MUDr. D. B. ze dne 28.1.2014.

[5] Žalovaný napadeným rozhodnutím podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 7.3.2014 č.j. MPSV-UP/1098509-2/13/AJS-ZDP potvrdil. V odůvodnění odkázal na posouzení posudkovou komisí MPSV ČR ze dne 27.5.2014, které vyhodnotil jako dostačující, neboť komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů k posouzení v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru, že nejde o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Nejde o osobu, která se podle ust. § 8 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

III.

- [6] Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že
- správní řízení bylo zahájeno žádostí ze dne 20.11.2013 o přiznání průkazu osobě se zdravotním postižením,
 - dne 20.12.2013 bylo provedeno sociální šetření o obsahu, že žadatel je schopen odezírat, mluvené řeči rozumí, částečně se domluví, používá znakový jazyk, používá naslouchadla a žádné další zdravotní problémy nemá. Je schopen si samostatně připravit stravu, vykonat osobní hygienu, obléci se, chůze mu nedělá problémy. Neužívá žádné léky, je orientován v čase, ovládá telefon, prostorová orientace je omezena z důvodu ztráty sluchu. Dále, že denně dochází do zaměstnání, pracuje v dělnické profesi. Platnost průkazu ZTP skončila a žadatel uvedl, že průkaz osoby se zdravotním postižením potřebuje, protože se denně dopravuje do zaměstnání,

- dne 28.1.2014 byl vypracován posudek o zdravotním stavu lékařem OSSZ Frýdek-Místek na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. L. M., ORL ambulance MUDr. K. z 12.12.2013, sociálního šetření a spisové dokumentace OSSZ. Byla zjištěna těžká oboustranná nedoslýchavost, se sluchadly středně těžká a obezita, s posudkovým hodnocením, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, popsany výše, dle ORL vyšetření v prosinci 2013 ztráta vpravo 91 %, vlevo 85 %. Nejedná se o ztrátu sluchu podle Fowlera 85 % a více s neschopností slyšet zvuky a rozumět řeči i přes nejlepší korekci. Posuzovaný nezvládá jednu základní potřebu - c),
- dne 7.3.2014 správní orgán rozhodl tak, jak uvedeno v odst. [4] tohoto rozsudku,
- dne 24.3.2014 podáno odvolání se zdůrazněním, že ztráta sluchu je označována jako těžké postižení s použitím naslouchadla jako středně těžké postižení, avšak kompenzační pomůcky, v jeho případě naslouchadlo, nejsou na takové úrovni, aby je mohl používat nepřetržitě. Venku sluchadlo nemůže používat vůbec, protože zachycuje veškeré zvuky a z toho jej bolí uši. Orientace v exteriéru je tak velice špatná,
- v rámci odvolacího řízení byl zdravotní stav posouzen posudkovou komisí MPSV v Ostravě dne 27.5.2014, ve které zasedal vedle posudkové lékařky i lékař z oboru otorinolaryngologie. Posudková komise v posudku uvedla, že vycházela z posudkového spisu OSSZ Frýdek-Místek, správního spisu, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře a sociálního šetření ze dne 13.12.2013. Byla prokázána těžká oboustranná nedoslýchavost, částečně kompenzovaná sluchadly a obezita. Dle ORL nálezu MUDr. K. z 12.12.2013 – dle audiogramu ztráta sluchu vpravo 91 % a vlevo 85 %; se sluchadlem z volného pole 50 % srozumitelnost na 50 dB, 100 % na 70 dB. Jedná se tak o těžkou nedoslýchavost bez naslouchacího aparátu, středně těžkou s naslouchacím aparátem. Posuzovaný trpí těžkou poruchou sluchu, částečně kompenzovanou naslouchadlem na úrovni středně těžké poruchy, je mobilní, komunikativní, byť s určitými problémy, se sluchadlem zvládá i verbální komunikaci, orientaci i sociální aktivity. Nepotřebuje každodenní dopomoc druhé osoby v žádné ze základních životních potřeb. Posudková komise tak vyslovila, že zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. není dlouhodobě nepříznivý, posuzovaná osoba je schopna zvládat všechny základní životní potřeby a nevyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné osoby. K datu 1.11.2013 i k datu jednání komise není osobou, která se podle § 34 zákona č. 329/2011 Sb. a § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Nejde o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility či orientace. Zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění není dlouhodobě nepříznivý, posuzovaná osoba je schopna zvládat všechny základní životní potřeby a nevyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné osoby,
- součástí posudkového spisu je nález MUDr. K. ze dne 12.12.2013 o obsahu, že byla provedena kontrola sluchu, otoskopicky negat., bubínky knoturované, tymapenotricky A, na audiogramu ztráta vpravo 91 %, vlevo 85%, slovní audiometrie z volného pole 50 %, srozumitelnost na 50 dB, 100 % na 70 dB. Ré:

jedná se o těžkou nedoslýchavost bez násl. aparátu, středně těžkou s násl. aparátem.

IV.

[7] V souzené věci započalo správní řízení k žádosti o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením dne 20.11.2013 dle zákona č. 329/2011 Sb. Dnem 1. ledna 2014 nabyl účinnosti zákon 313/2013 Sb., který mimo jiné měnil i zákon č. 329/2011 Sb. Touto změnou došlo zejména ke změně posudkových kritérií při hodnocení zdravotní podmínky nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením. Vzhledem však k tomu, že řízení bylo zahájeno ještě před účinností zákona č. 313/2013 Sb., pak s poukazem na přechodná ustanovení zákona č. 313/2013 Sb. (čl. IV, bod 4 zákona č. 313/2013 Sb.) bylo nutno řízení dokončit podle právních předpisů účinných před 1.1.2014.

[8] Podle ust. § 34 odst. 1 zákon č. 329/2011 Sb., ve znění před 1.1.2014 *osobám, kterým byl podle zákona o sociálních službách přiznán příspěvek na péči, a osobám, kterým byl přiznán příspěvek na mobilitu, vydává krajská pobočka Úřadu práce průkaz osoby s těžkým zdravotním postižením (průkaz TP) nebo průkaz osoby se zvlášť těžkým zdravotním postižením (průkaz ZTP) anebo průkaz osoby se zvlášť těžkým zdravotním postižením s potřebou průvodce (průkaz ZTP/P). Průkaz uvedený ve větě první je veřejnou listinou.*

[9] Podle ust. § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění před 1.1.2014 *průkaz osoby se zdravotním postižením uvedený v [odstavci 1](#) náleží též osobě starší 1 roku, která z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace nebo je uznána závislou na pomoci jiné osoby podle zákona o sociálních službách.*

[10] Podle ust. § 505/2006 Sb. odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, *za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.*

[11] Z obsahu posudků obou posudkových orgánů a zejména z obsahu posudku posudkové komise MPSV v Ostravě ze dne 27.5.2014 jednoznačně vyplývá, že žalobce trpí těžkou poruchou sluchu, což je zcela v souladu i s nálezem ORL, MUDr. K., ze dne 12.12.2013, jak je konečně uvedeno v odstavci [6] tohoto rozsudku.

[12] S ohledem na skutečnost, že žalobce běžně používá sluchadlo, pak s odvoláním na právní ustanovení citované v odstavci [10] tohoto rozsudku je nutno vycházet

z hodnot zjištěných odborným vyšetřením žalobce, při použití sluchadla. Hodnoty takto naměřené pak jsou vyhodnoceny v míře nedoslýchavosti středně těžké.

[13] Výchozím předpokladem pro úvahu o nároku na danou dávku je určení posudkovým orgánem, zda u žadatele se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. a § 2 odst. 1 vyhl. č. 505/2006 Sb. V rámci prvostupňového správního řízení byl posudkovým lékařem OSSZ zdravotní stav žalobce hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý a s neschopností zvládat ze základních životních potřeb komunikace (příloha č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb.). Posudková komise MPSV však dospěla k opačnému závěru, neboť žalobcův zdravotní stav nevyhodnotila jako dlouhodobě nepříznivý, tudíž vůbec nezaložila základ úvahy k hodnocení neschopnosti zvládat základní životní potřeby - orientaci a komunikaci. Posudková komise vycházela naprosto ze stejných podkladů jako posudkový lékař OSSZ, tedy ze zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů MUDr. K. a sociálního šetření ze dne 20.12.2013. Sociální pracovnice, která žalobce navštívila v jeho domácnosti, mimo jiné v záznamu ze sociálního šetření uvedla, že posuzovaný je schopen odezírat, mluvené řeči rozumí, částečně se domluví, používá znakový jazyk. Lékař OSSZ, který provedl posudkové hodnocení bez přítomnosti žalobce, v posudku dne 28.1.2014 uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a posuzovaný nezvládá jednu základní životní potřebu - komunikaci. Posudková komise MPSV na základě naprosto totožných listinných důkazů, aniž by u jednání posudkové komise byl žalobce či posudková komise měla jakýkoliv přímý osobní kontakt s žalobce a tak získala vlastní poznatky o chování žalobce, došla k závěru, jak v tomto odstavci uvedeno. Posudková komise se ve svém posudku vůbec nevypořádala se svým odlišným názorem oproti názoru posudkového lékaře OSSZ. Na základě uvedeného nelze posudek posudkové komise MPSV v Ostravě ze dne 27.5.2014 považovat za úplný a přesvědčivý, který dovoľoval žalovanému správnímu orgánu o odvolání rozhodnout.

[14] Soud si je vědom, že neschopnost pouze jedné základní životní potřeby nemůže založit nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením, nicméně nelze přisvědčit žalovanému, že měla dostatečné důkazy pro rozhodnutí. Žalovaný sám v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 3 uvádí, že „jmenovaný je mobilní, komunikativní, byť s určitými problémy“. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce komunikaci zcela bez jakéhokoliv omezení nezvládá. Správní orgán pro své rozhodnutí potřebuje naprosto přesvědčivé posouzení posudkovým orgánem a v případě jakékoliv pochybnosti, je nejen oprávněn, ale i povinen, jako orgán ve věci rozhodující, vyzvat posudkovou komisi k doplnění. Posudek v podobě, v jaké byl žalovanému předložen, vzbuzuje pochybnosti o úplnosti a přesvědčivosti.

V.

[15] Po provedeném řízení a dokazování v intencích ustanovení § 75 s.ř.s. soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení dle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. bez jednání se souhlasem účastníků řízení (§ 51 odst. 1 s.ř.s.). S odkazem na ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. soud zavazuje žalovaného názorem, že správní orgán je povinen vyžádat u posudkové komise MPSV doplnění posudku za účelem vypořádání se se svým odlišným názorem oproti lékaři okresní správy sociálního zabezpečení v existenci či neexistenci dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu a v souvislosti s tím zvládnání základní životní potřeby komunikace. Teprve na základě doplňujícího posudku, který bude úplný a přesvědčivý, bude možné ve věci vydat nové rozhodnutí.

VI.

[16] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšný žalobce žádné náklady řízení neúčtoval a také, jak vyplynulo ze spisu, mu žádné nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17. července 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně